కథా కౌముది

శ్రీ హేవళంబ నామ సంవత్సర ఉగాది సందర్భంగా
వంగూరి ఫౌండేషన్ ఆఫ్ అమెరికా వారు నిర్వహించిన
21 వ ఉగాది ఉత్తమ రచనల పోటీ లో
'నా మొట్టమొదటి కథ' విభాగం విజేత

గోంగూర పురాణం

- ఉమా(వెంకట్ నాగం)

"ఏవండీ నేనేమన్నా మణులు అడిగానా? మాన్యాలు అడిగానా? గోంగూర కావాలన్నాను... అదీ కష్టమేనా" అన్న శ్రీమతి గద్దింపు తో ఫోను లో వాట్సాప్ మూసివేసి ఈ లోకం లోకి వచ్చాను.

"రెండు వారాల క్రితం మీరు తెచ్చిన ఒక కట్ట గోంగూర తో చేసిన పచ్చడి పెద్దవాడికి ఒక్క రోజు కూడా సరిపోలేదు, పోయిన వారం షాపుకు వెళ్లి గోంగూర తేకుండా ఉత్త చేతులతో వచ్చారు, త్వరగా వెళ్ళి రెండు కట్టలు పట్టుకురండి" మరోసారి శ్రీమతి చేసిన సూచనతో ఇక తప్పదు అన్నట్లు కారు తాళాలు తీసి జేబులో వేసుకొని బయలు దేరాను.

"ఏమిటండీ షాపు తీసే వేళ కంటే 5 నిమిషాలు ముందే వచ్చి ముందు నుంచున్నారు" పలకరించాడు అప్పుడే వచ్చిన ఒక ఆసామి.

"ఏమిచేస్తాం ఈరోజు గోంగూర లేకపోతే పొయ్యి మీద పిల్లి లేవదని మా ఆవిడ బెదిరించింది, తప్పుతుందా?" అని నిట్టూర్చాను.

నా ముందు క్యూలో ఉన్న మరో పదిమందిని చూసిన క్షణాల్లో అర్థం అయింది, అందరూ వచ్చింది గోంగూర కోసమేనని. ఒక్కొక్క క్షణం ఒక్కో యుగంలా గడుస్తుంది. సరిగ్గా పది గంటలకు షాపు తలుపులు తెరవగానే, దాదాపు పరిగెత్తుతూ గోంగూర ఉంచే ప్రాంతానికి వెళ్ళాను. రొప్పుతూనే తాజాగా ఉన్న రెండు కట్టలు ఏరుకొని సంచిలో వేసుకొన్న మరుక్షణమే ఇంకో ఆలోచన వచ్చింది. పోయినవారం గోంగూర తేలేనందుకు అసలే నెగటివ్ మైలేజ్ లో ఉన్నాను, ఇప్పుడొక కట్ట అదనంగా వేస్తే తప్పేమిటి? అని మనసులో అనుకోని తాజా గోంగూర కట్ట కోసం వెతికితే ఖాళీ గోంగూర డబ్బా కనిపించింది.

పరిస్థితి గమనిస్తున్న షాపు ఓనరు "ఇప్పటికే గోంగూర స్టాకు రెండింతలు చెయ్యమని సప్లయర్ కు చెప్పాను , అయినా సరిపోవడం లేదు" అని గొణగడం లీలగా వినిపించింది.

దక్కిందే దక్కుదల అనుకొంటూ రెండు కట్టల గోంగూర కు డబ్బు చెల్లించి బయట పడ్డాను.

విజిల్ వేసుకుంటూ ఇంటిలోకి వస్తున్న నాకు ద్వారం దగ్గరే తగిలాడు పక్క వీధిలో ఉంటున్న స్నేహితుడు, అతని చేతిలో ఉన్న పెద్ద సంచిలో గోంగూర.

"పోయినవారం షాపుకు వెళ్లి గోంగూర తేకుండా ఉత్త చేతులతో వచ్చావని రాధికాకు మీ ఆవిడ వాట్సాప్ మెసేజ్ ఇచ్చింది అంట, వీక్ డేస్ కదా కుదరలేదు, ఈరోజు పొద్దునే లేచి మా పెరడులో గోంగూర కోసి మీకు ఇచ్చి పంపే వరకు రాధికా ఊరుకుంటే ఒట్టు. ఇంద గోంగూర" అని పెద్ద సంచి నా చేతిలో పెట్టి చక్కా పొయ్యాడు స్నేహితుడు.

నోట మాట రాక నేను గుమ్మం వద్దే నిల్చుని ఉంటే, శ్రీమతి వచ్చి "ఆహా పెద్దోడికి ఈరోజు గోంగూర పండుగ" అంటూ నా చేతుల్లోనుండి గోంగూర సంచులు దాదాపు ఊడబెరికినట్లు లాక్కొని లోపలి వెళ్ళింది.

నీరసంగా ఇంటి లోపలికి వెళ్లి సోఫా లో కూలబడ్డాను. ఏంటబ్బా పొద్దున్నే గోంగూర దెబ్బ ఇలా తగిలింది అని అనుకొంటూఉండగా ఇంతలో గణ గణ మంటూ ఫోన్ రొద, "హలో ఎవరు?" అన్న నా మాట పూర్తికాకముందే,

"ఏవోయ్ నువ్వేదో షాపుకు వెళ్లి గోంగూర తేకుండా ఉత్త చేతులతో వచ్చావని మీ ఆవిడ వాట్సాప్ పోస్టింగు చూసి పెరడులో ఉన్న గోంగూర చివరి ఆకు వరకు కోసే దాకా మా ఆవిడ ఊరుకోలేదు, చిటికలో మీ ఇంటికి వచ్చేస్తున్నాను" అని టక్కున ఫోన్ పెట్టేసాడు మరో స్నేహితుడు.

ఫోను పెట్టేసానో లేదో కాలింగ్ బెల్ మోగిన శబ్దం. తలుపు తియ్యగానే సైకిల్ మీద ఉన్న అదే స్నేహితుడు... "హి హి చెప్పానా చిటికలో వచ్చేస్తానని" అని మాట్లాడుతూనే గోంగూర సంచి నా చేతిలో పెట్టి "ఇప్పుడు మొదలు పెడితేకానీ 5 కె సైక్లింగ్ పూర్తి అవదు, అది అయితేనే మా ఆవిడ చేతి మీదిగా నాకు ఈ రోజు భోజనం" అంటూ రివ్వున వెళ్ళిపోయాడు స్నేహితుడు.

డోర్ వద్ద నిలబడి స్నేహితుడు ఇచ్చిన గోంగూర సంచి వైపు నేను తదేకంగా చూస్తుండగానే, ఫోన్లో వాట్సాప్ మెసేజ్ ప్రత్యక్షమయింది "ఒరేయ్ బుజ్జి, నువ్వేదో షాపుకు వెళ్లి గోంగూర తేకుండా ఉత్త చేతులతో వచ్చావని మీ అత్తయ్యకు అమ్మాయి వాట్సాప్ లో చెప్పింది అంటరా, పొద్దున్నే కాఫీ కూడా ఇవ్వకుండా గోంగూర కొయ్యమని పెరడులోకి నన్ను నెట్టింది మీ అత్తయ్య, ఇప్పుడే రెండు సంచులు గోంగూర సిద్ధం చేశా నీ కోసం, నువ్వు వస్తావా, లేదా నన్నే రమ్మంటావా? ఇట్లు నీ మామయ్య".

పక్క ఊరిలో ఉండే మామయ్యకు ఈ విషయం చేరింది అంటే, ఇది గోంగూర దెబ్బ కాదు వాట్సాప్ దెబ్బ అని నిదానంగా అర్థం అయ్యింది నాకు. మామయ్యకు ఏంచెప్పాలా అని ఆలోచిస్తున్నాను, ఇంతలో మరో సారి గణగణ మంటూ ఫోన్, భయపడుతూ ఫోన్ ఎత్తానో లేదో, "గోంగూర రెడీ నీ డోర్" వద్ద అంటూ టక్కున ఫోన్ పెట్టేసిన మరో స్నేహితుడు. వెళ్లి డోర్ తెరచి చూస్తే, డోర్ మ్యాట్ మీద మూతి బిగించి కట్టి ఉన్న ఒక సంచీడు గోంగూర, తల ఎత్తి చూస్తే కారులో వెళ్తూ చెయ్యి ఊపుతున్న స్నేహితుడు.

అప్పుడు అర్థం అయ్యింది కనీసం కనీసం కారు దిగి కాలింగ్ బెల్ కొట్టే సమయం లేక న్యూస్ పేపర్ విసిరి వేసినట్లు గోంగూర సంచి విసిరి వేసాడని. నా వెనుకనే వచ్చి గోంగూర సంచి గుండెలకు హత్తుకొని నా శ్రీమతి "జై వాట్సాప్. ఇంక డీప్ ఫ్రీజ్ మొత్తం గోంగూరతో నింపివేయాలి" అని సంబరపడుతూ వంటగదికి వెళ్తుండడం చూసి నేను బుర్ర గోక్కోవడం పూర్తికాకముందే డింగ్ డింగ్ అంటూ ఫోన్లో "గోంగూర డెలివరీ" అంటూ మరో రెండు వాట్సాప్ మెసేజీలు. వాటికి ఏమి రిప్లై ఇవ్వాలా అని ఆలోచిస్తుంటే గణగణ మంటూ ఫోన్ మరోసారి మోగింది.

"మీరు అట్లా వెళ్లారో లేదో ఇట్లా కొత్త గోంగూర స్టాకు వచ్చింది, హి హి హి ఎన్ని కట్టలు పక్కకు తీసి ఉంచమంటారు సార్"? అన్న షాపు ఓనరు మాటలతో నాకు మూర్ఛ వచ్చినంత పని అయ్యింది. "నో" అంటూ పెద్దగా అరుస్తున్న నన్ను తట్టి లేపి "ఏమిటి పొద్దున్నే నో తో మొదలు పెట్టారు, త్వరగా బ్రష్ చేసుకొని షాపుకు వెళ్లి గోంగూర పట్టుకురండి" అన్న శ్రీమతి రుసరుసలతో అర్థం అయ్యింది "గోంగూర పురాణం" అంతా ఒక కల అని.

Post your comments